

ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳ್ಳದ ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಅವು ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತವೆ, ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವರಿಗೆ ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವುದು ಬೇಕು. ಅದು ನನ್ನ ಬರಹದ ಮೂಲ ಗುರಿ. ದೊಡ್ಡವರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಬರಹ ಬೇಕು.

◆ ಹಲವು ದಶಕಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಈ ತಲೆಮಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಪರಿವರ್ತನೆ ಏನು? ನಿಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನ ಅನಿಸುತ್ತೆ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಜೀನ್ ಬದಲಾಗಲು ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ನಂತರ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕೈದು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಬದಲಾವಣೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಂಭವಿಸಿರುವ ಬದಲಾವಣೆ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ. ನಾವು ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯ, ಯಾವುದು ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಅವಿನಾಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಹೊಸ ಪ್ರೀತಿ-ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಲಿಕಾ ಮಾದರಿ, ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆ. ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಕೂಗುವ ಕೂಗು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಮೊಬೈಲ್ ವಿಚಾರಗಳು, ಸಿನಿಮಾ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರೀ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪಾಠ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಪರಿಕರಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಆಲೋಚನೆಗಳ ಕ್ರಮದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಲೋಕ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಾಲೇಜುಗಳು ಬೌದ್ಧಿಕ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿವೆ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾವು ಫ್ಯಾಂಟಸಿ-ಆತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಗಳ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ನಾವು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ, ಯಾರೋ ಹಾಕಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಸಿಲೆಬಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪಠ್ಯದಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಾರೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜ ಕೃಷಿಯ ಫ್ಯಾಂಟಸಿಯೂ ಹೌದು, ವಾಸ್ತವ ಕೂಡ. ಒಂದು ಬೀಜ ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಬೀಜವಾಗಿ ಹಬ್ಬುತ್ತೆ. ಬರೀ ಫ್ಯಾಂಟಸಿ ವಾಸ್ತವ ಅಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿ

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಬಿಳಿಗರೆ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದ ಪ್ರಮುಖ ಲೇಖಕರು. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ, ತಿಪಟೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನವರು. ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ. ಹುಳಿಯಾರಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಈಗ ನಿವೃತ್ತರು. ತತ್ವಪದ ಗಾಯನ, ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ, ಮಳೆ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹ ಸೇರಿದಂತೆ ಜನಪರ ಚಳವಳಿಯ ಜೊತೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸುತ್ತಾಟ ಅವರ ನೆಚ್ಚಿನ ಹವ್ಯಾಸ. 'ಜೀರಿಂಬೆ ಹಾಡು', 'ಗುಡು ಗುಡು ಗುಡ್ಡ', 'ಪದ್ಯದ ಮರ', 'ಹಾಡೆ ಸುವಿ', 'ಮಳೆ ಹುಚ್ಚ', 'ಅಗಲ ಕಿವಿಯ ಅರಿವುಗಾರ', 'ನವಿಲಾರಿನ ಕತೆ' ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕಗಳು. 'ಚಗಚೆ ಹೂವಿನ ಹುಡುಗಿ', 'ಭೂಮಂತ್ರಯ್ಯನ ಕತೆಗಳು' ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಕೃತಿಗಳು. 'ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣಿನ ನವಿಲು', 'ಕಿಂಚಿತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ಬದುಕು', 'ದಾಸಯ್ಯ ಇದು ಕನಸೇನಯ್ಯ', 'ಧರೆ ಮೇಲೆ ಉರಿಪಾದ', 'ಮಳೆ ನೀರ ಕುಡಿ', 'ಅನ್ನ ದೇವರ ಮುಂದೆ', 'ಮರದಡಿಯ ಮನುಷ್ಯ', 'ಬಿಸ್ತುಬಾಳೆಹಣ್ಣು' ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆವರು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕು. ಬಿಸಿಲ ರುಚಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಸದೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಿಸಿಲು-ಬೆವರ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

◆ ಪೋಷಕರು ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ನಿಂತು ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳೂ ಸವಾಲಿನ ಕಾಲಗಳೇ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲ. ಟೀಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂರುವುದಲ್ಲ. ಬೌದ್ಧಿಕತೆ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆದರೆ ವಿವೇಕದ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಫುಕುವೇಕಾ ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಸಂದೇಶ ಕೊಟ್ಟು. 'ನಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಮರಳಿ' ಎಂದ. 'ಮನುಷ್ಯ ಸತ್ತರೆ ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಹೂಳುತ್ತೀರಿ. ಮಣ್ಣೇ ಸತ್ತರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೂಳುತ್ತೀರಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದವನು ಅವನೇ. ಸ್ಕಾಲ್ ಈಸ್ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್. ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಬೇಕು. 'ಜ್ಞಾನದ ಬಲದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದ ಕೇಡ ನೋಡಯ್ಯಾ' ಎಂದು ಬಸವಣ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಜ್ಞಾನದ ಬಲ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ ವರ್ಗ ಶೋಷಣೆಯ ಗುಂಪಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿತ ವರ್ಗ ನಿಂತು ನೋಡಬೇಕು. ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಶಾಶ್ವತ. ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವಿವೇಕ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಸಹಬಾಳುವೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾವು ಕಲಿಸಬೇಕಿದೆ.

◆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದವರು ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೆಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ನಿವೃತ್ತಿ ಆಗಿರುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿವೃತ್ತಿ ಆಗಲು ಮೇಷ್ಟ್ರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಉಸಿರು ಇರುವ ಕೊನೆ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ನನ್ನ ಅರಿವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಮುದಾಯದ ಅರಿವಿನ ಜೊತೆ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟರೂ ಈ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಬದುಕಲು ಬೇಸರ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸಮುದಾಯದ ಕೂಸು. ನನಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನಮ್ಮೂರ ಸುತ್ತಲಿನ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಅರಿವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಅನ್ನುವುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. 'ಭೂಮಂತ್ರಯ್ಯನ ಕಥೆಗಳು' ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಬಿಟ್ಟು ಏನಿದೆ? ಅದರಲ್ಲಿನ ಚಿಂತನೆ, ಅನುಭವ ಬರೀ ನನ್ನದೇ? ಅದು ಸಮುದಾಯದ್ದು. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವ. ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತು, ವರ್ತಮಾನಗಳ ಸಮುದಾಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನನ್ನನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಅಕ್ಷರ ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ನಾನಲ್ಲ, ಸಮುದಾಯ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in